

(สำเนา)

ที่ สร.๒๗๙๐๒/๒๕๔๘

สำนักงาน ก.พ.

๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการออกจากราชการของ
ข้าราชการตำรวจ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ด้วยกรมตำรวจได้รายงานสั่งให้ข้าราชการตำรวจชั้นนายสิบตำรวจและพลตำรวจ
ออกจากราชการในกรณีต่างๆ มาเพื่อ ก.พ. ทราบ

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้เห็นมีปัญหาสงสัยว่า การให้ข้าราชการตำรวจชั้นนายสิบ
ตำรวจและพลตำรวจ ซึ่งมีใช้ระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารหรือ
เสมียนพนักงานออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๔๗ ใน
ฐานะที่มีใช้เป็นการลงโทษ เช่นฐานหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใดตาม
มาตรา ๓๗ และฐานมีมลทินหรือมัวหมองตามมาตรา ๓๘ อธิบดีกรมตำรวจจะสั่งการตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ โดยไม่ต้องสอบสวนและเสนอ อ.ก.พ. พิจารณาได้ หรือจะต้อง
สอบสวนและเสนอ อ.ก.พ. พิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๔๗
ทั้งนี้ โดยปรากฏข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๑๔
บัญญัติว่า “การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การโอน การแต่งตั้ง การสอบสวน การรักษาวินัยและ
การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้มี
พระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ”

๒. พระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้วิธี
คัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของ
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า “การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ
นอกจากที่กล่าวในมาตรา ๓๖ (ข้าราชการตำรวจที่มียศเฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการตามกฎหมายว่า
ด้วยการรับราชการทหาร) และมาตรา ๓๗ (ข้าราชการตำรวจเฉพาะชั้นพลตำรวจสำรอง) ให้

เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบวินัยตำรวจหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แล้วแต่กรณี”

๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๗๙ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “ให้อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งนายสิบตำรวจ พลตำรวจซึ่งมิใช่ผู้ที่อยู่ในระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในกรมตำรวจ ออกจากราชการได้ตามเหตุที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน”

๔. พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๙๕ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ แต่การสั่งกรณีไล่ออกหรือปลดออกหรือให้ออก หรือพักราชการแก่พลตำรวจหรือนายสิบตำรวจซึ่งมิใช่ระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือเสมียนพนักงาน ให้อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไปสั่งได้ตามเหตุที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน”

๕. คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยวินิจฉัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๗๙ ไว้ว่า อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งให้นายสิบตำรวจหรือพลตำรวจออกจากราชการตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๗๙ ได้โดยไม่ต้องตั้งกรรมการ ๓ นาย ทำการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๔๕

โดยข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้นนั้น และตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวที่ว่า การให้ข้าราชการตำรวจชั้นนายสิบและพลตำรวจออกจากราชการให้อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งได้โดยไม่ต้องทำการสอบสวนและเสนอ อ.ก.พ. พิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ก.พ. สงสัยว่า คำว่า “ให้ออก” ดังกล่าวนั้นหมายความว่า การให้ออกที่เป็นการลงโทษเท่านั้น หรือหมายถึงให้ออกฐานอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งไม่ใช่เป็นการลงโทษ เช่น ฐานหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ตามมาตรา ๓๗ และฐานมีมลทินหรือมัวหมอง ตามมาตรา ๓๘ ด้วย ที่ไม่ต้องสอบสวนและเสนอ อ.ก.พ. พิจารณา

โดยที่มีปัญหาสงสัยดังกล่าว ก.พ. จึงลงมติให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาวินิจฉัยว่า การสั่งให้ข้าราชการตำรวจชั้นนายสิบตำรวจและพลตำรวจออกจากราชการในฐานซึ่งไม่ใช่เป็นการลงโทษ เช่น ฐานหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ตามมาตรา ๓๗ และฐานมีมลทินหรือมัวหมอง ตามมาตรา ๓๘ อธิบดีกรมตำรวจจะสั่งการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ โดยไม่ต้องสอบสวนและเสนอ อ.ก.พ. พิจารณาได้หรือไม่ประการใด

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดดำเนินการขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัย

ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ์
(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ์)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว